

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић

уторак, 25. април 2017.

ДВА МЕТОДА ГЊЕЧЕЊА ПОЛИТИЧАРА

Боже драги, која је демократија од избора притисла народ – што у окружењу – што шире! Ту је и ова посланица звана – председнички избори у Србији... Сви стрепимо, навијамо, надамо се, заносимо да смо газде своје воље...! Ишчекујемо, пратимо, слаavimo и патимо и са овим туђима као да су наши, јер наше више није ништа – све је њихово...

Е, од ове изборне демократије човек не може да стигне ваздух да у'вати! Те у Србији, те у Турској, те у Француској, пре тога у Македонији, Црној Гори, а тек у Америци нам, мада ова три последња немам више снаге да „разрађујем“?! У свему овоме има и нешто ново – родила се традиција – демократија у два дела! Прво иду демократски избори, потом ступају – демократски протести! Ма – милина једна! Свиђа ми се то што празног хода више нема!

Да кренем од ових најновијих у срећној ЕУропејској држави Француској, у којој су председнички избори 23. априла текли под ванредним стањем које је уведено још 2015. после оних терористичких напада у Паризу, а и дан пред изборну ћутњу, ИСИЛовац је усред Париза убио једног полицајца и двојицу ранио! „Слободну вољу“ бирача тамо је обезбеђивало 50.000 полицајаца и жандарма, уз још 7.000 до зуба наоружаних војника! Око 47 милиона Француза с правом гласа, са 80% изашлих који су бирали између 11 председничких кандидата, поверење за други круг 7. маја добили су независни кандидат центра глобалиста Емануел Макрон 23,75% и национална опција и борац против ЕУ Марин Ле Пен 21,53%. Макрон је, иначе, бивши социјалиста који је био министар економије, а тај занат је испекао као банкар код Ротшилда?! Могу мислит како је ЕУропи лакнуло кад су видели да је овај – „независтан“ а њихов – јачи! Цео бриселски режим му је честитао! Републиканац Франсоа Фијон, који је освојио 19% и социјалиста Хамон са 6% одмах су позвали своје гласаче да у другом кругу подрже глобалисту Макрона, а Марин Ле Пен позвала је све да јој се – у име враћања Француске Француској – 7. маја придруже! И у Француској избори су били својеврстан референдум „за“ и „против“ ЕУропејско-глобалистичке чизме! Како год се они завршили, мада слутим да ће крајњи победник бити глобалиста Макрон, показали су да се Француска, у којој после 60 година у другом изборном кругу више нема ни социјалиста, ни деголиста, ни републиканаца – темељно променила!

Кад смо већ географски близу, па и британска премијерка Тереза Меј, 18. априла је одлучила, а парламент одобрио, да се распишу ванредни парламентарни избори за 8. јун, наводећи да ће се тако доћи до потребне стабилности у држави, неопходне за процес раздруживања са ЕУ. Које све трауме „брегзитна“ Британија вуче из ЕУропе види се и по

овој напрасној одлуци, јер, колико јуче, премијерка је била жестоки противник ванредних избора?!

А тек Турска „воља народа“ изражена на референдуму 16. априла, на којем је врло тесним резултатом превагнуло Ердоганово увођење председничког система – посебно је подвлачење црте од које тек ваља чекати догађаје који следе! У држави са близу 58 милиона грађана с правом гласа, излазност од 87% доказ је заинаћености и поделе два блока! Тесним „победничким“ резултатом од око 51% наспрам скоро 49% Реџеп Тајип Ердоган ће, ако не рачунамо неке ситнице, суштински имати сву извршну, судску и законодавну власт у својим рукама?! Ердоган не хаје због побуне опозиције и шетача који не прихватају ове резултате, већ на сва звона окупљеним присталицама обећава нови референдум, али овога пута за – увођење смртне казне?! 'Ће онда видимо кој ће да се буни?! Међутим, колика год била занесеност влашћу, ова, у сред куће ископана ратна секира између два блока, од којих сваки има близу 30 милиона људи – тешко да се може звати победом! Да не помињем Ердоганов „рат“ са ЕУ и његове адуте у том „рату“, од преко три милиона Турака широм западне Европе, уговор са ЕУ око миграната у његовим је шакама, он је и врховни командант, чије су оружане снаге, после америчких – најјаче по броју у НАТО-у...

Е, а сад посланица – председнички избори у Србији 2.априла! Излазност на 6.724.172 гласача била је свега 54,34% – пола изашло – пола остало код куће?! Од ове половине – Вучић је узео 55%?! Сад ви – како? – зашто?... А где сте пре били?! Пустите шуљбу причу?! Победио је...! Ајмо редом. У изборној трци он се скидао с екрана није – чак је и маму и тату водио са собом – а сад се ови који протестују улицама не скидају с екрана! Поштено – прво он – сад они! Куд ћеш равноправније! Мора да се зна реда! Не могу сви одједном! Одма' се види да је стручна рука – и за промовисање – и за противљење – правила распоред?! Ко шетаче подржава не зна се са сигурношћу, али се са сигурношћу може претпоставити! То што се говори о спонтаности, ево да се послужим виђеним транспарентом – „не лажите ми бабу“! Нема, нити је икад било да је било да се без дебеле организације и плана народ излио по улицама и ударио у протесте! Најбоље и јесте када је и подржавање и рушење – од исте руке?! При томе, да ме не би погрешно схватили – 99% тих младих људи који су у огромној већини по улицама мисли да, нека што раде праву ствар – него је и потпуно самостално држе у својим шакама! Свака досад закувана шетња тако је изгледала и споља и изнутра – тако и стоји у исписаним протоколима у које је спакован рецепт за њихово „кување“! Оно што је посебно интересантно – та младост, или се родила или имала свега неколико година кад су Србију запосели ови „независни“ пропагатори на свим медијима, које је Вучић – под пуном борбеном готовошћу – до једнога сачувао на целокупном медијском простору државе?! Њихов основни адут у испирању мозга је – кад хоће да буду објективни – пређу на страну српских непријатеља?! Е, они су обликовали свест те омладине, јер алтернатива је – под етикетом „ратних хушкача“ – укинута?! Сад се чудите и спочитавате им препознатљиве методе шетачке борбе коју ови „независни“ сорошо медијски радници бљују Србијом од '90-тих, а поготово од петооктобарске окупације! Па, господо – другу истину да чују – управо им ви нисте дали?! Нисте им пружити шансу да, ако ништа, оно макар да спознају још коју истину мимо оне једне једине у чије канџе сте их гурнули?! Да макар имају могућност избора! Да, ако ништа, оно барем буду између две опције натерани да размишљају како би се определили! Не – то сте им укинули – јер од тога има страх наш западни окупатор – а ви од њега?! Ко зна докле ће – тај страх у круг – довести српско

друштво и државу?! Није мени што вам се овај бумеранг вратио, тужно је – и непроцењиво опасно – што жртвујете младост Србије и то све зарад ваше процене да ћете тако задобити заштиту од западњачких вам пријатеља, ако им се што темељније ректално закачите?!

Далеко од тога, не бих ја да будем погрешно схваћена око ових „шетњи“, није Вучић остао без западне подршке – он је, за сада, најбоље решење за њих! Они само имају два метода гњечења политичара – притискање и подржавање – и оба су применили! Што се тиче другог метода – он је у изобиљу стигао! Нема га ко га није подржао – и са Истока и са Запада писали су „ситна писма“?! Рекло би се, Боже среће, да нема оно – али?! Није ни Вучић био лењ, а и нема, брате, ко би то за њега могао рећи! И он је, али тик пре избора – од Берлина до Москве трчао по подршку! Сад нам је „симбол стабилности на Балкану“?! Које смо ми све до сада, под тим „панагириком“ имали – од Милошевића па наовамо?! Додуше, сви су негде приближно дуго ту колајну о врат носили! Они „колајну“, а народ – омчу! Лепота – сви „окићени“?!

Од ових непосредних честитања мене је највише обујмило директно честитање америчког републиканског сенатора и једног од најжешћих јастребова рата Џона Мекејна, који је 8 дана након избора, директно с небеса, 10. априла, пао у сред Београда да Вучићу „стегне“ руку?! Није он ту зато што љуби Србе – далеко од тога! Он је '90-тих жестоко заговарао НАТО- агресију, а кад је почела, онда његовим племенитим захтевима краја није било – од тога да се по Србији бомбардују школе и болнице – па „ћерај“ редом?! А тек љубав и подршка којом обасипа Шиптаре – није била само вербална – ишла је уз наоружање до зуба?! Е, зато, на овој турнеји су га Шиптари у Приштини дочекали као божанство! Мало ли је за доказ – колики је то пријатељ Срба?! На овој турнеји од Словеније до „Косова“ прескочио је само Македонију – тамо су већ завршили посао! Код Шиптара је остао два дана, код осталих пола дана, дан – уврх главе?! Подржао их је да направе војску, али да се у Устав упише! Ма, Амери су ти од поштовања закона саткани?! Поучио их је да се угледају на Америку и са Србијом помире као тамоони са Вијетнамом?! Е, види, пријатељу – само после вас и то када вама државу Мериленд са све Дистриктом Колумбија бомбама – ако Бог да – отму, па се ви онда са агресором изљубите и помирите?!

Овај наш велики „пријатељ“ кога у 80-тој години живота виталним држи напуцани адреналин мржње, где је год на овој маршрути стао за говорницом – критику и мржњу према Русији и Путину није могао обуздати?! Тешко да му неко може угрозити прво место на Планети у тој патологији?! И сама помисао на помирење са Русијом изазива му хистеричне нападе! Он се залаже, не само за поштравање санкција Русији, него и за стезање НАТО обруча око ње! Његови запаљиви говори у Сенату и борба да Црна Гора уђе у НАТО уз апел да „тој малој држави прети опасност од Русије“ те да се она мора увести у тај војни савез како он не би имао ту „тачку прекида континуитета на Јадрану“ – били су жестоки! А онда је ову балканску турнеју искористио да усред Подгорице честита Црној НАТО- окупацију?! Мртва трка око дочека и љубави била је између Шиптара и милогораца у Црној!

Његово биће, саткано од деструкције, мржње, смрти и рата – било му је незаобилазна препорука и за место председавајућег Оружаног комитета у Горњем дому америчког Конгреса Сенату – мала ли је толика улога у тој увезаности – Пентагон, НАТО, Капитол?!

Кад се то њему толико искомпликовало у глави – да ли као војном пилоту и учеснику у вијетнамском рату, или је болест пре узела маха, па га гурнула у авион и Вијетнам, или је можда и рођен са том тешком грешком – сам Бог зна?! Углавном – ово стање код њега је одавно прешло у хронично! Тешко да би га сви психијатри света могли вратити у нормалу?! Боже драги, дај му смираја и лека...

Мекејн је заузео толико простора у овој колумни зато што нема где амерички пипци – од избора до ратова – нису упетљани, а овај „господин“ је парадигма губитничке опције на америчким председничким изборима! С обзиром на његове жестоке критике и непријатељство према Трампу, иако је републикански сенатор, не би се баш могао сматрати представником садашње администрације у Вашингтону?! Али –зато је најбољи показатељ судара две америчке опције и доказ да „поражена“ администрација и није баш тако поражена како би било и логично по резултатима избора! Доказ за ово су и нова искакања, или боље рећи враћања, Америке на спољну политику династије Клинтон-Буш!

Колико је Трамп јак у Америци – види се из најновијих „дипломатских“ подухвата – од бомбардовања Сирије до тога како су до даске стисли гас носачима авиона на пловном путу ка Северној Кореји, а све „намигујући“ на Кину у стилу – „ћерку кара, снаји приговара“?! А онај бесрамни алиби, али не и једини, за бомбардовање Сирије, када су прво хемијским оружјем спржили и угушили онолико сиријског народа и деце, толико је безочан и сраман, да тешко нормалан човек може остати миран?!

Дугогодишњи театар који разиграва Ким Џонг Ун – више је забава него озбиљна претња Америци, али је зато одличан повод да се Кина – некако начне?! Ово прозивање Кине да онако „родбински“ утиче на свог суседа и дозове памети њиховога вођу и то из чистих хуманих разлога зарад мира – додатни је театар?! Уосталом, није ту само Кина – и Русији би се ту испред источних врата заждиља ватра?! Амерички потпредседник Мајк Пенс на својој турнеји од Азије до Аустралије 22. априла је у Сиднеју, заједно са тамошњим премијером, послао поруку Кини да она „има највећу одговорност“ да опамети свог суседа – милом, силом, економијом... – од воље јој?! Кинески председник Си Ђинпинг јуче је телефоном позвао Трампа како би му објаснио да се Кина „снажно противи севернокорејском нуклеарном програму“, али да се нада да ће „све стране бити уздржане“?! Куд сад тај Си Ђинпинг, а таман све спаковано за – једним ударцем неколико мува?! Главни противници, тик један уз другог – у пламену – а Амери – тако близу, а тако далеко – трљају руке?! Ај' ти – није да није генијална досетка! Иначе, они су себи већ седма година, закували „блиски сусрет“ у Сирији, где из свих расположивих оружја – једино не користе директну ватру једни на друге – воде жестоки рат за победничко место на Планети – до последњег Сиријца?!

Е, сад – колико је у свему овоме садашња америчка администрација под Трампом приморана да удара по Планети – што шетњом, што претњом, што подржавањем, што бомбама и наоружавањем... – како би смањила притисак на себе код куће, а колико – „вук длаку мења, ћуд не“ – тешко је сагледати! Можда и није толико тешко сагледати колико се тешко суочити са губитком наде да је Трамп промена америчке политике...!

Обрни окрени, где се год убоде прстом, смирај и оздрављење, барем у овом историјском тренутку, завладаће – кад се Америци нађе лека!!!